

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

781

Vragen van het lid **Kops** (PVV) aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties over *het toenemend aantal gemeenten dat de permanente bewoning van vakantiehuisjes wil uitbannen* (ingezonden 26 oktober 2017).

Antwoord van Minister **Ollongren** (Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties) (ontvangen 27 december 2017) Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2017–2018, nr. 471.

Vraag 1

Bent u bekend met het bericht «Hardere aanpak illegaal wonen – Toenemende strijd tegen verblijf in chalets»?¹

Antwoord 1

Ja, ik ben hiermee bekend.

Vraag 2

Hoe omvangrijk is de gemeentelijke strijd tegen permanente bewoning van vakantiehuisjes? In hoeveel gemeenten is de permanente bewoning van vakantiehuisjes al volledig aan banden gelegd?

Antwoord 2

Het is niet bekend hoeveel gemeenten permanente bewoning van vakantie-woningen toestaan of juist niet toestaan. Ook is niet bekend hoeveel gemeenten overgaan tot handhaving ten aanzien van de onrechtmatige permanente bewoning van vakantiewoningen, of om hoeveel woningen het gaat.

Vraag 3

Wat vindt u ervan dat steeds meer gemeenten druk doende zijn eigenaren hun vakantiehuisjes uit te jagen, op straffe van dwangsommen van vele duizenden euro's? Bent u van mening dat dit schandalig is en gemeenten hier onmiddellijk mee moeten stoppen? Zo nee, waarom niet?

¹ Telegraaf, 25 oktober 2017: <http://www.telegraaf.nl/nieuws/917427/hardere-aanpak-illegaal-wonen>

Antwoord 3

Over het algemeen geldt dat bekend is dat vakantiehuisjes niet bedoeld zijn voor permanente bewoning. Vakantiehuisjes hoeven bij de bouw ook niet te voldoen aan dezelfde minimumeisen als een normale woning. De verantwoordelijkheden en bevoegdheden ten aanzien van het al dan niet mogelijk maken van permanente bewoning van recreatiewoningen en/of parken zijn neergelegd bij de gemeenten. Daarmee is ook de handhaving in geval van onrechtmatige permanente bewoning een decentrale aangelegenheid. Dit betekent dat gemeenten zelf invulling geven aan de handhaving van de naleving van hun bestemmingsplannen. Gemeenten hebben echter wel een beginselplicht tot handhaving. Het kan dan ook geen verbazing wekken dat een gemeente bij overtreding van geldende regelgeving handhavend optreedt.

Vraag 4

Hoeveel bewoners worden door deze waanzin getroffen? Hoe legt u aan hen uit dat zij hun eigen vakantiewoning, waar dikwijls hard voor is gespaard, niet naar eigen believen mogen bewonen? Bent u van mening dat dit niet uit te leggen is?

Antwoord 4

Het is niet bekend hoeveel bewoners geconfronteerd zijn of worden met gemeentelijke handhaving ten aanzien van onrechtmatige permanente bewoning van vakantiewoningen.

Gemeenten zijn bevoegd om omwille van een goede ruimtelijke ordening restricties op te leggen aan het gebruik van de ruimte. Door deze restricties vast te leggen in het bestemmingsplan is algemeen – en dus ook voor de eigenaren of bewoners van vakantiewoningen – kenbaar welk gebruik van een bepaalde locatie of (vakantie)woning is toegestaan.

Vraag 5

Hoe gaat u voorkomen dat bewoners door de gemeenten bizar hoge dwangsommen opgelegd krijgen? Hoe gaat u voorkomen dat weggejaagde bewoners dakloos raken?

Antwoord 5

Zoals reeds aangegeven is het aan een gemeente om handhavend op te treden. Het college van burgmeester en wethouders is bevoegd daartoe een last onder bestuursdwang of een last onder dwangsom op te leggen. Dit gebeurt binnen de kaders van de Algemene wet bestuursrecht. Het is dan ook aan de rechter om daarover in een voorkomend geval een oordeel te geven. In eerste instantie is de bewoner echter zelf verantwoordelijk voor het vinden van nieuwe huisvesting. In bepaalde gevallen dient bij het toepassen van bestuursdwang te worden bezien of het nodig is om personen die daar zelf niet toe in staat zijn hulp te bieden bij het zoeken naar huisvesting om dakloosheid te voorkomen, onder andere op grond van de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (Wmo) en de Jeugdwet.

Vraag 6

Bent u van mening dat eigenaren zelf moeten kunnen beslissen of zij al dan niet permanent in hun vakantiewoning verblijven? Bent u ertoe bereid hiervoor te zorgen?

Antwoord 6

Nee, het is aan gemeenten om in hun bestemmingsplan te bepalen waar permanente bewoning (van vakantiewoningen) is toegestaan, en waar vakantiewoningen alleen recreatief kunnen worden gebruikt.

Vraag 7

Gaat u er bovendien voor zorgen dat op vakantieparken verblijvende criminelen en overlastgevers keihard worden aangepakt en direct van de parken worden verwijderd, en dat reguliere bewoners hier geenszins de dupe van worden? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 7

Nee, het handhavingsbeleid op verschillende terreinen ligt bij de gemeenten. Er kan op grond van verschillende regelgeving worden opgetreden, zoals de Gemeentewet (openbare orde en overlast) en de Woningwet (o.a. bepaalde vormen van overlast en verloedering). Daarnaast zijn er mogelijkheden om in het bestemmingsplan regels op te nemen inzake het gebruik.

De aanpak van criminelen en overlastgevers is een verantwoordelijkheid van de lokale driehoek. Het Rijk richt zich op landelijke wet- en regelgeving en het ondersteunen van lokale partners.